

Regulamentul Bruxelles I (reformare) - Estonia

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

1) Cum poate fi definită, în general, citarea părților terțe?

În conformitate cu dreptul procedural eston, o parte terță este înștiințată cu privire la desfășurarea unor proceduri judiciare prin notificarea sau comunicarea unei citații a părților terțe. În cazul în care un litigiu în instanță este soluționat în favoarea unei anumite părți la procedură, partea în cauză poate introduce o acțiune împotriva unei părți terțe în vederea exonerării sale de o obligație care rezultă dintr-o pretinsă încălcare a contractului, de o obligație de despăgubire sau de o obligație de compensare sau, în cazul în care are motive să se aștepte că o parte terță va formula o astfel de acțiune împotriva sa, aceasta poate formula o cerere în fața instanței care instrumentează cauza prin care să solicite introducerea unei părți terțe în procedură. Instanța notifică sau comunică o citație părții terțe, informează cealaltă parte cu privire la citare și stabilește un termen pentru ca acestea să adopte o poziție. În cazul în care citația îndeplinește cerințele legale și partea justifică necesitatea de a introduce o parte terță în procedură, instanța dispune introducerea părții terțe în procedura respectivă. În conformitate cu dreptul procedural eston, o parte terță care nu formulează o cerere independentă la parte la procedură, dar nu este una dintre părțile la procedură (reclamant sau pârât). În cazul în care se dovedește că partea terță a fost introdusă în procedură fără justificare, instanța poate dispune ca aceasta să fie exclusă din procedură. Se presupune că partea terță care nu formulează o cerere independentă și care a fost introdusă sau intervine în procedură din partea reclamantului sau a pârâtului ar trebui să susțină poziția părții relevante în procedură, și anume ar trebui să prezinte argumente în susținerea acestei părți și să aibă un interes ca aceasta din urmă să aibă câștig de cauză. Partea terță care nu formulează o cerere independentă poate parcurge toate etapele procedurale, cu excepția celor care pot fi parcurse exclusiv de reclamant sau de pârât; aceasta include contestarea deciziilor pronunțate în cauză. Cererea, contestația sau actul procedural formulat de o parte terță produce efecte juridice asupra procedurii numai în cazul în care nu intră în conflict cu cererea, contestația sau actul procedural al reclamantului sau al pârâtului în sprijinul căruia partea terță participă la procedură. Atunci când formulează o contestație sau efectuează orice altă etapă procedurală, părții terțe i se aplică același termen ca și reclamantului sau pârâtului în sprijinul căruia aceasta participă la procedură, cu excepția unor dispoziții legale contrare.

2) Care sunt principalele efecte ale hotărârilor asupra persoanelor care au fost citate ca părți terțe?

În cazul în care o parte depune o cerere de introducere a unei persoane în calitate de parte terță, însă instanța nu introduce persoana respectivă în procedură sau persoana în cauză este exclusă din procedură, respectiva persoană nu este obligată din punct de vedere juridic să respecte hotărârea pronunțată în procedura principală.

În cazul în care o parte depune o cerere de introducere a unei persoane în calitate de parte terță și persoana respectivă este introdusă în procedură în această calitate, partea terță nu poate, în ceea ce privește reclamantul sau pârâtul în sprijinul căruia a intervenit în procedură sau a fost introdusă în procedură, să invoce în cadrul procedurii ulterioare procedurii principale faptul că soluția din hotărârea pronunțată în procedură a fost incorectă sau că împrejurările cauzei au fost stabilite în mod incorect. În cazul în care o parte la procedură inițiază o procedură împotriva unei părți terțe care nu a formulat o cerere independentă și invocă procedura anterioară, partea terță poate de asemenea să formuleze o obiecție pe care a formulat-o în cadrul procedurii în calitate de parte terță și care este în contradicție cu declarațiile părții. Parte terță poate să obiecteze, de asemenea, că nu a fost în măsură să prezinte o cerere, să formuleze o obiecție, să prezinte elemente de probă sau să formuleze contestație întrucât a intervenit sau a fost introdusă în procedură prea târziu sau nu a fost în măsură să le prezinte din cauza declarațiilor sau actelor reclamantului sau ale pârâtului în sprijinul căruia a participat în procedură. De asemenea, partea terță poate obiecta că reclamantul sau pârâtul a omis, fără știrea sa, să prezinte o cerere, o obiecție, un element de probă sau o contestație în mod deliberat sau prin neglijență gravă.

3) Există un efect obligatoriu în ceea ce privește evaluarea juridică din cadrul procedurii principale?

În cazul în care o parte a depus o cerere de introducere a unei persoane în calitate de parte terță, însă instanța nu a introdus persoana respectivă în procedură sau persoana în cauză a fost exclusă din procedură, hotărârea pronunțată în procedura principală nu este obligatorie din punct de vedere juridic, inclusiv în ceea ce privește evaluarea juridică.

4) Există un efect obligatoriu cu privire la faptele stabilite pe care terțul nu a putut să le conteste în procedura principală, de exemplu, din cauza faptului că acestea nu au fost contestate de părți?

Împrejurările stabilite de instanță nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic pentru partea terță în cazul în care aceasta nu a putut să le conteste, întrucât celelalte părți nu le-au contestat, sau în cazul în care partea în interesul căreia partea terță a fost introdusă în procedură nu a fost de acord cu împrejurările contestate de partea terță.

5) Citarea părților terțe produce efecte indiferent dacă terțul a intervenit sau nu a intervenit în procedura principală?

Având în vedere că, în temeiul dreptului procedural eston, partea terță este citată numai prin notificarea sau comunicarea unei citații pentru părți terțe emise de una dintre părți, iar nu în mod independent, efectele juridice vor depinde de faptul dacă partea terță a fost sau nu a fost introdusă în procedură.

6) Citarea părților terțe influențează raportul dintre terț și partea adversă părții care a citat-o?

În cazul în care o parte a depus o cerere de introducere a unei părți terțe în procedură, însă instanța nu a introdus acea parte terță în procedură, aceasta nu are niciun impact asupra raporturilor dintre partea care a prezentat cererea și partea sa adversă, cu excepția cazului în care partea terță a fost introdusă în procedură.

Introducerea unei părți terțe care nu a formulat o cerere independentă și consecințele acestui fapt sunt reglementate de articolele 214 și 216 din Codul de procedură civilă.

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

Instanța comitatului.

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

Instanța districtuală, prin intermediul instanței comitatului a cărei hotărâre face obiectul căii de atac.

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

Curtea Supremă.

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

Limba engleză.

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

Articolul 86 (competența judiciară în locul în care se află bunul) din Codul de procedură civilă, în măsura în care cererea nu are legătură cu bunul respectiv al persoanei. Articolul 100 (cerere de încetare a aplicării condițiilor standard) din Codul de procedură civilă, în măsura în care acțiunea se introduce la instanța în a cărei jurisdicție teritorială s-a aplicat condiția standard.

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

Articolele 212-216 din Codul de procedură civilă.

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

- Acordul privind asistența juridică și relațiile juridice dintre Republica Lituania, Republica Estonia și Republica Letonia, semnat la Tallinn la data de 11 noiembrie 1992.
- Acordul dintre Republica Estonia și Republica Polonă privind asistența juridică și relațiile juridice în materia dreptului civil, a dreptului muncii și a dreptului penal, semnat la Tallinn la data de 27 noiembrie 1998.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 24/05/2019